

[Indenrigsministeren.]

Det blev jeg altså overbevist om og er det fremdeles.

Man har her talt om, at der vil kunne opnås en forenkling, og det ville jeg naturligvis være glad for. Det ærede medlem hr. Poul Claussen sagde, at hvis vi opretter dette institut, vil der måske finde en overlappning sted i forhold til andre institutioner, som allerede beskæftiger sig med lignende opgaver — der er nævnt forskellige af disse institutioner, også i bemærkningerne til lovforslaget, som det sidste gang blev fremsat — men alle disse institutioner arbejder naturligvis hver for sig under forskellige ministerier, og derfor trænges der efter min formening netop til en undersøgelse af, hvilke områder der er under betryggende kontrol, og hvilke der endnu står tilbage, og der må så finde en samordning sted. Inden for det område, jeg har med at gøre, er nævnt, at vitaminlaboratoriet og laboratoriet til de praktiske undersøgelser af levnedsmidler trænger til en modernisering og udvidelse; de har dårlige lokaler. Her skal der altså ske noget, og det var derfor vor tanke, at disse to institutioner skulle gå ind under det nye institut. Det er således netop en opgave for et levnedsmiddelinstitut at få samordnet disse mange forskellige undersøgelser og få oversigt over dem.

Endelig er der, hvad der ikke er mindre vigtigt, samarbejdet med udlandet. Også her mangler vi et centralt organ, som kan indsamle oplysninger om alle de undersøgelser, man foretager i udlandet. Så behøver vi ikke selv at foretage de samme undersøgelser, men kan drage nytte af de erfaringer, man dér har høstet. Bl. a. kunne man også derved få samlet en hel mængde litteratur og få oplysninger, som måske ikke just foreligger trykt og udgivet. Her er et meget vigtigt område for samarbejde, ikke mindst med de øvrige nordiske lande, som vi efter min formening bør have et nært samarbejde med. Det er muligt, at vi netop gennem en sådan rationel gennemgang af, hvilke opgaver der er løst, kan indsnævre og centralisere området noget. Det bør vi naturligvis undersøge i udvalget. Vi er villige til at indsamle alt det materiale, som man kan få brug for for at kunne bedømme forholdene.

Der er så talt om bekostningen. Det ærede medlem hr. Morten Larsen nævnte nogle tal. Jeg tror nok, der var en lille fejl eller misforståelse, som også har gjort sig gældende i pressen. Man opererede i fjor med et tal på mellem 10 og 11 mill. kr. Det var ikke alene til bygningen, men der var 2,3 mill. kr., så vidt jeg husker, til apparatur; det er jo ret kostbare apparater; der er tale om. Men fordi man kan spare et beløb på opførelsen af bygninger — der tales her om, at de måske kunne opføres for 5 mill. kr. — kan man ikke deraf drage den slutning, at der så kan spares 6 mill. kr.; man glemmer apparaturet og alle de ting, der skal anskaffes.

Om instituttet kan opføres i tilknytning til statens husholdningsråd, må også være et af de spørgsmål, vi inddrager under udvalgsarbejdet. Jeg tror, at den dag vi har et levnedsmiddelinstitut, vil der kunne foretages en deling af opgaverne, det videnskabelige, som instituttet kan tage sig af, og det mere praktisk betonede, som husholdningsrådet så eventuelt skal beskæftige sig med. Derfor kan jeg heller ikke se bort fra, at der kan være en vis forbindelse mellem de to institutioner, men det er på ingen måde således, at husholdningsrådet kan påtage sig de opgaver, som skulle løses gennem levnedsmiddelinstituttet. Om man så kan finde frem til en sådan form, at de kan have visse bygninger eller lokaler fælles, bør vi efter min mening undersøge nærmere både af hensyn til bekostningerne og af hensyn til det ønskelige i en hensigtsmæssig placering. Jeg håber, at vi kan få et frugtbart arbejde i gang i udvalget, sådan at vi kan få behandlingen tilendebragt i denne folketingsamling.

Poul Claussen: Den højtærede minister sagde, at det havde været noget, inden han for sit vedkommende var blevet overbevist om, at den løsning, der nu er foreslået, var den rigtige, men at han altså til sidst var blevet overbevist om det. Jeg kan i og for sig godt forstå, at den højtærede minister har været længe om at finde ud af det, men jeg beklager resultatet af ministerens overvejelser. Jeg ville tro, at et nærmere studium af forholdene måtte føre til — det har det i hvert fald gjort hos mig — at ens betænkeligheder var stigende, idet man ville komme